

Előszó

E kötet írásai – kettő kivételével¹ - az *Új Kéve* című lapban² jelentek meg 1996 őszétől 2006 nyaráig. A folyóirat a címlapon levő szöveg szerint „az északi magyar protestáns gyülekezetek lapja”. A hátsó címlap belső oldalán ennél pontosabb önmeghatározást találunk: „A Svédországi Magyar Protestáns Egyházi Közösség lapja – Az Északon élő magyarok ökumenikus fóruma.” A lap a XIV. évfolyamába lépett; jelenleg évi négy száma jelenik meg, és egyedüli szerkesztője Molnár-Veress Pál lelkész.

Magam katolikus vagyok. Írásaimban igyekeztem főleg a közös keresztény kérdésekről szólni, de – a lap ökumenikus jellegéből következően is – ehhez nem okvetlenül ragaszkodtam. Nézeteimet alapvetően a saját vallásom határozza meg, de esetenként szívesen utaltam például szép református zsoltárszövegekre is. A Szentírást néha Károli Gáspár fordításából, de főleg a Szent István Társulatnál 1987-ben megjelent Bibliából idézem.

A kötet anyagát kettőbe osztottam. A *hetedik nap* című első részben mindennapjaink alapproblémáiról való töprengéseket gyűjtöttem egybe, a második, a *Mai keresztes vitézek* címűben korunk néhány társadalmi jelenségét igyekszem keresztény szemmel értékelni. Az utóbbiak többségét közölte valamely magyarországi vagy erdélyi lap is.

Bevallom, ezek az írások az én belső fejlődésem tanúi és bizonyos értelemben termékei. Valaminek a megírása mindig több, mint gondolataink egyszerű lejegyzése, mert közben nem várt felismerésekre is rádöbbenünk. Ezek szép pillanatok. Mintha rejtett reteszek hirtelen megnyílnának előttünk, vagy világosság töltene be szemléletünk addig homályos zugait. Örömmel töltene el, ha az olvasók, a könyvvel ismerkedve, maguk is részeseivé lennének ennek az élménynek.

Tóth Károly Antal

Göteborg, 2009. szeptember 10.

¹ Az egyik az *Aki a reményt hozza* című, a másik pedig a Stockholmi Magyar Ökumenikus Önképzőkör tángagárdei nyári táborának egyik reggeli lelkigyakorlatán elhangzott ima, a *Hozzád, Uram*.

² Az *Új Kéve* a világhálón is olvasható, címe: www.keve.se